

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXVI. Quòd Deus causa fuit pietatis Imperatoris; & quòd eventus prosperos à Deo poscere eique acceptos ferre debemus: secus autem gesta, negligentiae nostrae imputare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

videntiam, & paternam adversus homines caritatem modis omnibus declarant?

Α Ξ Θεεσ ἀρένοιαν καὶ τὴν ἀσπίδα σοφὴν χαρακτηρίζου;

CAPUT XXVI.

Quod Deus causa fuit pietatis Imperatoris, & quod eventus prosperos à Deo poscere, eique acceptos ferre debemus: secus autem gesta negligentia nostra imputare.

MEAM porro operam cum laudant, quæ ex divini Numinis instinctu sumpsit exordium; an non aperte confirmant, fortium facinorum meorum Deum Auctorem fuisse? Ita certè. Deī enim proprium est, optima quæq; agere: hominum verò, obsequi. Illud porro optimum ac præstantissimum ministerium est, cum quis antequam manum operi admoveat, sedulo prospicit ut cuncta quam tutissimè gerantur. Norunt quidem omnes mortales, harum manuum sanctissimum ministerium Deo deberi cum pura ac sincera fide: & precibus ac supplicationibus cum manuum operâ conjunctis, quicquid actum est pro hominum utilitate, feliciter esse confectum: quippe cum tantum utilitatis & privatim & publicè in omnes redundaverit, quantum quisque tum sibi, tum necessariis suis optaverat. pugnas etiam viderunt, & spectatores fuerunt prælii, cum divina providentia victoriam populo largita est: animadverterunt faventem precibus nostris atque adspirantem Deum. Quippe invicta res est, iusta precatio, nec unquam voto suo excidit, qui sanctè Deo supplicasset. Neque enim locus repulsiæ relinquatur, nisi quoties vacillaverit fides. Etenim Deus semper propitius adest, hominum probitatem benigno excipiens vultu. Quamobrem interdum quidem labi, humanum est; humanorum verò lapsuum nequaquam Auctor est Deus. Quicumque ergo pietatem conlectantur, gratias omnium Servatori, pro nostra suæque ipsorum salute, & pro Reipublicæ prospero statu agere debent: sanctisque precibus & continuis supplicationibus Christum nobis propitium reddere, ut beneficia sua perpetua esse velit. Hic enim Auxiliator invictus, & Propugnator est iustorum. Idem Judex optimus; Antesignanus immortalitatis; & vitæ æternæ Largitor.

Κεφ. Κς.

Οτι τῆς βασιλείας ἐυσέβειας ὁ Θεὸς αἰτιῶν ἢ ἐπιπέσει ἡμῶν ἢ ἀποδοθήσεται ἡμῶν ἡμετέρα ἐπιχρῶσθαι τὰ πταίσματά.

ΟΤαν ὅ τιν' ἐμὴν ὑποθέσαν ἵπασαν, ἢ Ἰππικίας Θεῶ τῆν ἀσπίδα ἔσαν, ἀρ' εἰ τῆς ἐμῆς ἀνδραγαθίας τὸν Θεὸν αἰτιον εἶναι διαβεβαιουῦται; πάντων γε μαλιστα ἔστι γὰρ Θεῶ ἴδιον, τὸ τὰ ἀεὶ ἀκαταμάχητον ἀνθρώπων δ' εἶ, τὸ τῷ Θεῷ πείθεσθαι. ἔστι ὅτι ἀπὸ ἀσπίδος καλλιῆς τε καὶ δόξης, εἰ τις ἀσπίδα ἐπιχρῶσθαι ἀσφάλειαν καὶ ἰππικίαν ἢ πάντες ἀνθρώποι τὴν τῶν δ' ἐπὶ χερσὶν ἀκαταμάχητον λατρείαν, ὀφείλει δὲ τῷ Θεῷ πᾶσι κατὰ τὰ ἴδια εὐχαιεῖσθαι, καὶ σωτῆρας ἑαυτῶν ἐν εὐχαῖς τε καὶ λιτανείαις, πᾶσι δὲ πᾶσι ὑπὲρ συμφύσεσθαι, κατὰ τὴν ἀσπίδα ἑαυτῶν ὀφείλει δὲ ἴδια τε καὶ δημοσίᾳ τοσούτης, ὅσην ἀνέκασι αὐτῶν τε καὶ τοῖς φίλοις ἡμετέροις ἰσθέρησαν ὅ καὶ τὰς μάχας, καὶ ἐβασάνθη τὸν πόλεμον, τῆς τῷ Θεῷ προνοίας τὴν νίκην τῶν δὴ μὴ βραβυδύσας, καὶ τὸν Θεὸν ἡμετέρας εὐχαῖς σιωπῶμενοι ἀνίκητον γὰρ χεῖμα ἢ δικαία προσδοχῆ, ἢ ἑαυτῶν ὁσῶς λιτανείων ἀποτυγχάνει τὸ σκαπθῆναι γὰρ ἀσπίδα ἢ κόσμῳ ἀποτυγχάνει, καὶ ἐμὸν ἔνθα ἀντὶ τῆς πίστεως ὀκλάσθαι ὁ γὰρ Θεὸς αἰεὶ πάρεσθαι ἐμῆς, τὴν τῶν ἀνθρώπων προσδεχομένων καλοκαγαθῶν ἀσπίδα ἀσπίδων μὲν, παισὶν ποτὲ ὁ ὅ Θεός, αἰεὶ πᾶσι τῶν ἀνθρώπων πηισμάτων διὰ χεῖρας πάντας τὰς τὴν θεοσέβειαν κατὰ δικαιοσύνην χάριν ὁμολογῆναι τῶν σωτηριῶν πάντων ἡμετέρας αὐτῶν σωτηρίας, καὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐμοιχείας, ὅσην τε εὐχαῖς καὶ λιτανείαις ἐπαλλήλοις ἔξιδεσθαι τὸν Χριστὸν ἡμῶν, ὅπως τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ διαφυλάτῃ ἕτῳ γάρ ἐστιν ἀσπίδα ἡμῶν καὶ ὑπερασπίτης τῶν δικαίων, ὁ δὲ αὐτός, κρείττης ἀεὶ ἑσθαι. ἀθανάσιος ἡγεμὸν αἰδῆς ζωῆς χορηγός.